

DE VRIJE VISSERIJSCHOOL EN PASTOR PYPE

Deze school was de laatste die, na de tweede Wereldoorlog, nog te Oostende bediend werd door de Broeders van Liefde.

In 1887 had Broeder Norbertus de visserskinderen reeds in één klas ondergebracht in de Vincentiusschool. Paster Pype, toen nog onderpastoor in de Kapucijnenkerk liep met plannen rond om een dergelijke visserijschool op te richten.

Hiertoe was hij aangemoedigd geweest onder meer door een besluit van de Provinciale Raad (20 juli 1888). Samen met Broeder Norbertus besloot Paster Pype de school te beginnen.

Ze kende op korte tijd een grote bloei, werd zeer gunstig beoordeeld door de overheid en verkreeg bekendheid in het buitenland.

In 1899 was de toeloop zodanig dat moest uitgezien worden naar nieuwe en groter lokalen.

Reeds in 1891 werden praktische lessen gegeven in behandeling van de "donkey" stoomspil voor inhalen van het net aan boord van zeilschepen. In 1906 werden lessen gegeven over ontplofingsmotoren, wat aanzienlijk bijbracht tot de toepassing van deze drijfkracht in de visserij en naderhand tot de grote bloei van de visserij.

Naast de school, richtte Paster Pype een laboratorium op voor onderzoek van de zee (samen met Prof. G. GILSON) en werd een rijk voorzien museum samengesteld.

Dit museum met bibliotheek werd onlangs verkocht aan ... Antwerpen !

De visserijschool bleef onder de leiding van de Broeders van Liefde tot 1950, toen de laatste Broeder Annobert, die sinds 1.1.1923 aan de school zijn beste krachten had bosteeld, samen met Broeder Ezechiël onze stad verliet, daar zij overgeplaatst waren naar een school in Oost-Vlaanderen.

Jef Klausung.